

Note

สรุปหลัก ภาษาไทย

ม.ต้น

ทิวเข้มก่อนสอบ

สรุปสั้นกระชับ เนื้อหาครอบคลุม

พร้อมตัวอย่าง ช่วยให้จำง่าย

เพิ่มความเข้าใจก่อนสอบทุกสนาม

คำนำ

หนังสือ Note สรุปหลักภาษาไทย ม.ต้น ตัวเข้มก่อนสอบ เป็นหนังสือที่ผู้เขียนจัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓ ใช้เป็นแนวทางในการเรียนรู้และฝึกทักษะภาษาไทย และสร้างนิสัยรักการอ่าน รวมทั้งครูอาจารย์ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รายวิชาพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช ๒๕๕๑ ซึ่งหนังสือเล่มนี้เน้นสรุปเรื่องย่อในแต่ละบทเพื่อสะดวกในการเรียนการสอน และการจัดการเรียนการสอน ของทั้งนักเรียนและครู

ผู้เขียนหวังว่าหนังสือนี้จะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนและครูผู้สอนในการพัฒนาทักษะ และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้น

จักรภพ เมืองสุวรรณ
คณิษฐ์ กองทอง

ระดับชั้น ม.๑

การอ่านออกเสียง

๑๒

- การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว ๑๒
- การอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง ๑๓

การเขียนเพื่อการสื่อสาร

๑๔

- การเขียนเรียงความ ๑๔
- การเขียนย่อความ ๑๕
- การเขียนจดหมาย ๑๖
- การเขียนรายงาน ๑๗
- การเขียนโครงงาน ๑๘

เสียงในภาษาไทย

๑๙

- เสียงในภาษาไทย ๑๙
- ลักษณะการออกเสียง ๑๙

เสียงในภาษาไทยและรูปตัวอักษรแทนเสียง

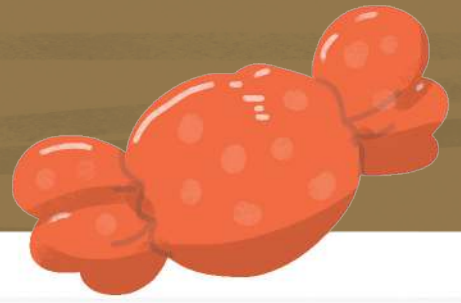
๒๐

- เสียงและรูปสระ ๒๐
- เสียงและรูปพยัญชนะ ๒๑
- การใช้พยัญชนะ ๒๓
- เสียงและรูปวรรณยุกต์ ๒๔
- ไตรยางศ์ ๒๕

การสร้างคำ

๒๗

- คำมูล ๒๗
- คำประสม ๒๘
- คำซ้อน ๒๙
- คำซ้ำ ๒๙
- คำพ้อง ๓๐

ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค

- ลักษณะของพยางค์ คำ กลุ่มคำ และประโยค
- ส่วนประกอบของประโยคในการสื่อสาร
- ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค

๓๑

๓๑

๓๒

๓๒

สำนวน คำพังเพย และสุภาษิต

๔๐

การแต่งบทร้อยกรอง

๔๑

- การแต่งบทร้อยกรองประเภทกาพย์
- กาพย์ยานี ๑๑
- กาพย์จัมป ๑๖
- กาพย์สุรางคนางค์ ๒๔
- การอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง

๔๑

๔๒

๔๓

๔๔

๔๔

คิดใหม่
ก่อนสอบ

ระดับชั้น ม.๒

การอ่านออกเสียง

๔๗

- การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว
- การอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง

๔๘

๕๐

หลักการอ่านในชีวิตประจำวัน

๕๑

- การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
- การอ่านเพื่อวิเคราะห์
- การอ่านเพื่อประเมินค่า

๕๑

๕๒

๕๓

การเขียนเพื่อการสื่อสาร

๕๔

- ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียน
- การเขียนบรรยาย
- การเขียนพรรณนา
- การเขียนวิเคราะห์วิจารณ์
- การเขียนแสดงความรู้
- การเขียนแสดงความคิดเห็น
- การเขียนโต้แย้ง

๕๔

๕๗

๕๘

๕๙

๕๙

๖๐

๖๐

การพูดในโอกาสต่างๆ

๖๑

- การพูดอวยพร
- การพูดเพื่อโน้มน้าวใจ
- การพูดโฆษณา
- การพูดรายงานการศึกษาค้นคว้า

๖๑

๖๒

๖๓

๖๔

การสร้างคำและประโยค

๖๕

- คำมูล
- คำประสม
- คำซ้ำ
- คำซ้อน
- คำสมาส

๖๕

๖๕

๖๗

๖๘

๖๙

คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

- ลักษณะของคำไทยแท้
- คำที่ยืมมาจากภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

ประโยคในภาษาไทย

- ชนิดของประโยคแบ่งตามโครงสร้าง
- ชนิดของประโยคแบ่งตามเจตนา

คำราชาศัพท์

- ที่มาของคำราชาศัพท์
- ประโยชน์ของการเรียนคำราชาศัพท์
- คำราชาศัพท์สำหรับบุคคลต่างๆ

การแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอน

- ลักษณะของกลอน
- การแต่งกลอนสุภาพ
- ประเภทของกลอนสุภาพ

๗๕

๗๖

๗๙

๘๓

๘๔

๘๗

๘๙

๘๙

๘๙

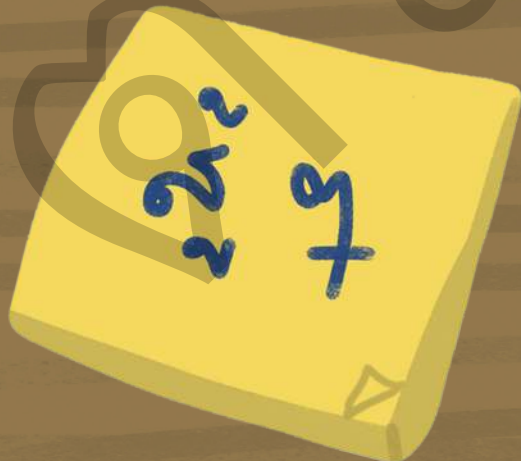
๙๐

๙๖

๙๖

๙๖

๙๗

ระดับชั้น ม.๓

การอ่านจับใจความ

- การอ่านวิเคราะห์ความหมายของคำ ๑๐๔
- การอ่านเพื่อเขียนกรอบความคิด ๑๐๕
- การอ่านตีความ ๑๐๖
- การอ่านวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงความคิดเห็น ๑๐๗
- การอ่านประเมินคุณค่า ๑๐๘

การเขียนเพื่อการสื่อสาร ๑

- ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการเขียน ๑๐๙

การเขียนตามสถานการณ์และโอกาสต่างๆ

- การเขียนอวยพร ๑๑๐
- การเขียนคำขวัญ ๑๑๑
- การเขียนคำคม ๑๑๒
- การเขียนโฆษณา ๑๑๓
- การเขียนสุนทรพจน์ ๑๑๔
- การเขียนชีวประวัติและอัตชีวประวัติ ๑๑๕
- การกรอกแบบรายการ ๑๑๖

การเขียนเพื่อการสื่อสาร ๒

- การเขียนอธิบาย ๑๑๗
- การเขียนชี้แจง ๑๑๘
- การเขียนแสดงความคิดเห็น ๑๑๘
- การเขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความรู้
ความคิดเห็น หรือโต้แย้งสื่อ ๑๑๘

การพูดในโอกาสต่างๆ

- การโต้วาทิ
- การพูดอภิปราย
- การพูดโน้มน้าวใจ

๑๑๙

๑๑๙

๑๒๒

๑๒๕

การใช้คำในภาษาไทย

- การใช้คำกับศัพท์และศัพท์บัญญัติต่างๆ

๑๒๖

๑๒๖

การวิเคราะห์ภาษา

- การวิเคราะห์โครงสร้างของประโยคซับซ้อน
- ประโยคซับซ้อน
- ระดับภาษา
- องค์ประกอบในการเลือกใช้ระดับภาษาเพื่อการสื่อสาร

๑๓๐

๑๓๐

๑๓๓

๑๓๔

๑๓๖

การแต่งบทร้อยกรองประเภทโคลงสี่สุภาพ

- ลักษณะของโคลง
- ประเภทของโคลง
- การแต่งโคลงสี่สุภาพ

๑๓๗

๑๓๗

๑๓๗

๑๓๘

จำแม่นไหม!

ผังมโนทัศน์ ม.๑

การอ่านออกเสียง

เสียงในภาษาไทย
และการสร้างคำ

สำนวน คำพังเพย
และสุภาษิต

การอ่านออกเสียงร้อยแก้ว
การอ่านออกเสียงร้อยกรอง

เสียงในภาษาไทย
พลังของภาษา
การสร้างคำ
คำพ้อง

สำนวน
คำพังเพย
สุภาษิต

การเขียนเพื่อการสื่อสาร

ชนิดและหน้าที่
ของคำในประโยค

การแต่งบทร้อยกรอง

- การเขียนเรียงความ
- การเขียนสื่อสาร
- การเขียนย่อความ
- การเขียนจดหมาย
- การเขียนรายงาน
- การเขียนโครงงาน

- ลักษณะของพยางค์ คำ กลุ่มคำ ประโยค
- ส่วนประกอบของประโยคในการสื่อสาร
- ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค

- การแต่งบทร้อยกรองประเภทกาพย์
- กาพย์ยานี ๑๑
- กาพย์ฉกัณฑ์ ๑๑
- กาพย์สุรางคนางค์ ๒๔

การอ่านออกเสียง

การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว

หมายถึง การอ่านถ้อยคำที่มีผู้เรียบเรียงและวางจังหวะเสียงให้เป็นไปตามความนิยมและเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน มีการใช้สัทลักษณ์ของเสียงเพื่อถ่ายทอดอารมณ์นั้นๆ ให้ผู้ฟังเกิดอารมณ์คล้อยตามไปกับรสของบทประพันธ์ที่อ่าน

รสของบทประพันธ์ หรือรสวรรณคดีไทย

- ➔ เสาวронี = บทชมโฉมตัวละคร ชมความงามของธรรมชาติ
- ➔ นาริปราโมทย์ = บทเกี่ยวพาราสี
- ➔ ฃโรรวาทัง = บทโกรธ ตัดพ้อ
- ➔ สัลลาปิงคณิสัย = บทคร่ำครวญ โศกเศร้า

หลักเกณฑ์ในการอ่าน

!! ก่อนการอ่าน ควรศึกษาเรื่องที่จะอ่านให้เข้าใจทั้งสาระสำคัญของเรื่อง และการแบ่งวรรคตอนในการอ่านให้เหมาะสม

- อ่านออกเสียงพอสเหมาะสมกับสถานที่และจำนวนผู้ฟัง
- อ่านให้คล่อง รื่นหู และถูกต้องตามอักขระวิธี ทั้งเสียง ส ล คำควบกล้ำ และอักษรนำให้ชัดเจน
- อ่านออกเสียงให้เป็นเสียงพูดอย่างธรรมชาติ
- เน้นเสียงและถ้อยคำตามน้ำหนักความสำคัญของใจความ
- ใช้เสียงและจังหวะให้เป็นไปตามเนื้อเรื่อง

note สรุปหลักภาษาไทย ม.ต้น ทิวเข้มก่อนสอบ

การอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง

หมายถึง การอ่านที่มุ่งให้เกิดความเพลิดเพลินซึ่งในรสของบทประพันธ์อย่างมีจังหวะและทำนองตามลักษณะของคำประพันธ์แต่ละชนิด ซึ่งแบ่งได้ ๒ แบบ คือ

อ่านออกเสียงธรรมดา เป็นการอ่านออกเสียงเหมือนอ่านร้อยแก้ว แต่มีการเน้นสัมผัสบังคับของคำประพันธ์แต่ละชนิด

อ่านทำนองเสนาะ เป็นการอ่านมีเสียง สูง ต่ำ เบา ยาว สั้น เป็นทำนองเหมือนดนตรี มีการเอื้อนเสียงสัมผัสตามจังหวะ ลีลา ท่วงทำนองที่แตกต่างไป ขึ้นอยู่กับลักษณะบังคับของคำประพันธ์แต่ละชนิดที่เรียกว่า จังหวะลักษณะ

หลักเกณฑ์ในการอ่าน

- ♥ ศึกษาลักษณะบังคับของคำประพันธ์แต่ละชนิดที่จะอ่านให้เข้าใจแจ่มแจ้ง
- ♥ อ่านให้ถูกต้องตามลักษณะบังคับของคำประพันธ์ชนิดนั้นๆ
- ♥ อ่านออกเสียงคำให้ชัดเจนและถูกต้องตามอักขรวิธี ทั้ง เสียง ส ล คำควบกล้ำ และอักษรนำ
- ♥ อ่านเสียงดังพอสมควรที่ผู้ฟังจะได้ยินทั่วถึง ♥ อ่านมีจังหวะ วรรคตอน ทอคจังหวะ เอื้อนเสียง
- ♥ คำที่รับสัมผัสกันต้องอ่านเน้นเสียงให้ชัดเจน ♥ อ่านเอื้อนสัมผัสเพื่อความไพเราะ
- ♥ คำที่มีพยางค์เกินให้อ่านเร็วและเบาเพื่อให้เสียงไปตกอยู่ที่พยางค์ที่ต้องการ
- ♥ เมื่อถึงตอนจะจบ ต้องอ่านทอคจังหวะให้ช้าลงจนกระทั่งจบ

การเขียนเพื่อการสื่อสาร

การเขียนเรียงความ

คือ งานเขียนร้อยแก้วประเภทหนึ่งที่แต่งขึ้นตามความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียน ตามโครงเรื่องที่ผู้เขียนกำหนดไว้

องค์ประกอบของเรียงความ แบ่งเป็น ๓ ส่วน คือ

๑. ส่วนคำนำ เป็นเนื้อความส่วนที่เกริ่นนำเข้าสู่เรื่อง ทำให้ผู้อ่านทราบว่าเรียงความเรื่องนี้นักกล่าวถึงอะไร ความยาวประมาณ ๑ ย่อหน้า ใช้ถ้อยคำเพื่อเร้าความรู้สึกสนใจของผู้อ่านให้ติดตามเรื่องและควรเขียนให้สอดคล้องกับชื่อเรื่อง

๒. ส่วนเนื้อเรื่อง เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุด เพราะเป็นส่วนที่บรรจุเนื้อหาสาระ ความนึกคิดของผู้เขียน โดยมีการวางโครงเรื่องว่าจะเขียนเรื่องใดเพื่อจุดประสงค์ใด มีข้อมูลใดบ้าง มีประเด็นหลัก ประเด็นรอง และทุกประเด็นต้องมีความสัมพันธ์กัน คือ

เขียนให้มีสารัตถภาพ คือ เขียนได้ถูกต้อง แจ่มแจ้งสมบูรณ์

เขียนให้มีเอกภาพ คือ เขียนให้ได้ใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้า ไม่ออกนอกเรื่อง

เขียนให้มีสัมพันธภาพ คือ เขียนให้เนื้อหาแต่ละย่อหน้ามีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันโดยตลอดเรื่อง

๓. ส่วนสรุป เป็นส่วนที่ใช้เพื่อปิด หรือจบเรียงความ ผู้เขียนต้องทำให้ผู้อ่านเกิดความกระจ่าง และได้รับความพึงพอใจ รวมถึงได้รับแง่คิดจากเรื่อง

แนวทางการเขียนเรียงความ

๑. กำหนดแนวคิด คิดให้รอบคอบว่าต้องการสื่อสารเรื่องอะไร เพื่ออะไร

๒. วางโครงเรื่อง เป็นการจัดลำดับหมวดหมู่ความคิด เพื่อใช้เป็นกรอบในการเรียบเรียงเนื้อหา และทำให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาได้ตามลำดับ ไม่สับสน

๓. แสวงหาข้อมูล เป็นการแสวงหาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือมากกว่า ๑ แหล่ง อธิบายสำคัญของข้อมูลว่ามีความน่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด มีการบันทึกไว้เพื่อกันลืม โดยใช้บัตรบันทึกและยึดหลักสำคัญว่าผู้รับสารต้องได้รับข้อมูลที่ชัดเจน และถูกต้อง

๔. เรียบเรียงเนื้อหา สามารถเขียนได้หลายรูปแบบ ดังนี้

แบบอธิบาย คือ เป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ พร้อมกับการยกตัวอย่างประกอบ

แบบบรรยาย คือ เป็นการเล่าเรื่องเหตุการณ์ต่างๆ

๕. อ่านทบทวน เป็นการหาข้อบกพร่องด้วยใจเป็นกลาง เช่น รูปแบบความคิด กลวิธี ในการนำเสนอ และภาษา ถ้ามีโอกาส ควรให้ผู้อื่นอ่านแล้ววิจารณ์เพื่อนำคำแนะนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น

note สรุปหลักภาษาไทย ม.ต้น ทิวเข้มก่อนสอบ

การเขียนย่อความ

คือ การเขียนใจความสำคัญของเรื่องที่ได้อ่าน หรือได้ฟัง ให้ได้ใจความว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อใด อย่างไร

หลักการย่อความ

- อ่านเรื่องที่อย่อย่างละเอียด
- เขียนคำนำตามรูปแบบประเภทของเรื่องที่ย่อ
- เปลี่ยนสรรพนามบุรุษที่ ๑, ๒ ให้เป็นสรรพนามบุรุษที่ ๓
- ศึกษาศัพท์ สำนวนโวหาร และตีความเรื่องที่อ่าน
- ถ้าเป็นร้อยกรอง ต้องถอดคำประพันธ์เป็นร้อยแก้วก่อน
- คำราชาศัพท์ให้คงไว้
- สรุปใจความเป็นส่วนของผู้ย่อเอง

การเขียนคำนำย่อความ เป็นการช่วยให้รู้แหล่งที่มาของเรื่องที่ย่อ และใช้เป็นหลักฐานในการอ้างอิงได้ การย่อเนื้อหา นิยาย เรื่องสั้น ให้ออกประเภทชื่อเรื่อง ผู้แต่ง ที่มาของเรื่อง เช่น

ย่อเนื้อหาเรื่อง.....ของ
.....จาก.....ความว่า
.....

การย่อคำสอน คำบรรยาย คำกล่าวปาฐกถา ให้ออกชื่อเรื่อง เจ้าของเรื่อง ผู้ฟัง สถานที่ และเวลาที่แสดงเท่าที่จะได้ เช่น

ย่อคำสอนเรื่อง.....ของ
.....จาก.....ความว่า
.....

การย่อคำปราศรัย สุนทรพจน์ พระราชดำรัส ให้ออกชื่อเจ้าของเรื่อง ผู้ฟัง โอกาสที่กล่าว สถานที่กล่าว วัน เดือน ปีที่กล่าว เท่าที่จะทราบได้ เช่น

ย่อคำปราศรัยของ.....แก่
.....ในโอกาส.....ทาง
(ที่).....วันที่.....ความว่า.....

การเขียนจดหมาย

เป็นการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้ตัวหนังสือแทนการพูดจา เพื่อบอกความประสงค์ของผู้ส่งสาร เพราะผู้รับจดหมายไม่มีโอกาสซักถามได้ ดังนั้น ผู้เขียนจดหมายจึงควรใช้ภาษาที่ถูกต้อง สละสลวย เหมาะกับระดับบุคคลและกาลเทศะ รวมถึงมารยาทในการเขียนด้วย

ประเภทของจดหมาย มี ๒ ประเภท คือ

๑. จดหมายส่วนตัว เป็นจดหมายที่เขียนถึงผู้ที่เรารู้จักคุ้นเคย เช่น พ่อ แม่ ครู อาจารย์ เพื่อน ภาษาที่ใช้จึงเป็นภาษาระดับกันเองที่สุภาพ และต้องเหมาะสมกับสถานะของบุคคลด้วย
๒. จดหมายกิจธุระ เป็นจดหมายระหว่างบุคคลต่อบุคคลที่ติดต่อสื่อสารกันด้วยกิจธุระ เช่น การติดต่อสอบถาม หากเป็นการติดต่อระหว่างบริษัท องค์กร เรียกว่า จดหมายธุรกิจ จะใช้ภาษาระดับกึ่งทางการ

มารยาทในการเขียนจดหมาย

- ❖ ต้องใช้คำขึ้นต้นลงท้ายให้เหมาะสมกับบุคคล
- ❖ เลือกใช้สีหมึก กระดาษและซองที่เหมาะสม สุภาพ
- ❖ เขียนให้ตรงประเด็นและควรเป็นเรื่องเดียวกันกับหัวข้อที่ตั้งไว้
- ❖ ถ้าเป็นการเขียนด้วยลายมือ ต้องเขียนด้วยลายมือที่อ่านง่ายและสะอาด
- ❖ ผนึกซองตราไปรษณียากรให้ครบถ้วนตามอัตราที่กำหนดไว้
- ❖ จ่าหน้าซองจดหมายโดยระบุ ชื่อ-นามสกุล ที่อยู่ของผู้รับพร้อมรหัสไปรษณีย์ให้ครบถ้วน
- ❖ หากเป็นการส่งอีเมล ผู้เขียนต้องพิมพ์อีเมลแอดเดรสของผู้ที่จะส่งจดหมายไปถึง ลงในช่องสำหรับผู้รับ
- ❖ ก่อนส่งจดหมายควรทบทวนการสื่อความหมาย และความสะอาดเรียบร้อยก่อน

การเขียนรายงาน

เป็นการเขียนที่ต้องใช้ความสามารถในการเรียบเรียงเนื้อหาให้สัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจถูกต้องชัดเจน

องค์ประกอบของรายงาน

มีองค์ประกอบสำคัญ ๓ ส่วน คือ

๑. ส่วนต้น

ประกอบด้วย

- ปกนอก หรือ หน้าปก แบ่งออกเป็น ๓ ส่วน

ส่วนที่ ๑ เขียนชื่อเรื่อง

ส่วนที่ ๒ เขียนชื่อ นามสกุล

ส่วนที่ ๓ เป็นส่วนที่แจ้งว่ารายงานนี้เขียนขึ้น

เพื่อประกอบการศึกษาวิชาอะไร โรงเรียนใด และจัดเมื่อใด

ใบรองปก เป็นกระดาษเปล่าหนึ่งแผ่น

- ปกใน ระบุข้อความเหมือนปกนอก คำนำ เขียนบอก จุดมุ่งหมาย มูลเหตุและวิธีการศึกษาค้นคว้า
- สารบัญ หัวข้อสำคัญในรายงานต้องเขียนเรียงตามลำดับเนื้อหาของรายงานฉบับนั้น

๒. ส่วนเนื้อเรื่อง

ประกอบด้วย

- บทนำ แสดงเหตุ และวัตถุประสงค์ของการค้นคว้า
- เนื้อหา แสดงผลการศึกษาค้นคว้า

๓. ส่วนท้าย

ประกอบด้วย

- บรรณานุกรม คือ บัญชีรายชื่อหนังสือที่ใช้ในการเขียนรายงาน
- ภาคผนวก คือ เอกสารที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมไว้ในส่วนท้ายของรายงาน
- อภิธานศัพท์ คือ การอธิบายคำศัพท์

ขั้นตอน
การเขียนรายงาน

- วางแผนการทำรายงาน
- รวบรวมข้อมูล
- การจัดระเบียบข้อมูล
- การนำเสนอข้อมูล

การเขียนโครงงาน

โครงงาน หมายถึง กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าและปฏิบัติด้วยตนเอง

องค์ประกอบของโครงงาน

- ส่วนต้น คือ ส่วนที่บอกชื่อโครงงาน หลักการเหตุผล วัตถุประสงค์ ผู้รับผิดชอบและที่ปรึกษา
- ส่วนกลาง คือ ส่วนที่เป็นวิธีการดำเนินงานต่างๆ
- ส่วนท้าย คือ ส่วนที่เป็นผลการดำเนินงาน

ขั้นตอนการทำโครงงาน

- การเลือกหัวข้อเรื่อง มักได้จากปัญหา หรือความสนใจ
- การวางแผน ต้องมีการวางแผนไว้ล่วงหน้า
- การดำเนินงาน การลงมือทำงานตามขั้นตอนที่ระบุไว้
- การเขียนรายงาน เป็นการเขียนด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย ชัดเจน และครอบคลุมประเด็น
- การนำเสนอผลงานเป็นขั้นตอนสุดท้าย

เสียงในภาษาไทย

เสียงในภาษาไทย

หมายถึง เสียงของมนุษย์ที่เปล่งออกมาเพื่อใช้ในการสื่อสาร ประกอบด้วย เสียงสระ เสียงพยัญชนะ และเสียงวรรณยุกต์ ส่วนอวัยวะที่ใช้ออกเสียง ได้แก่ ปอด หลอดลม และกล่องเสียงที่สำคัญ เมื่อลมผ่านเส้นเสียง จะทำให้เส้นเสียงสั่นเกิดเป็นเสียงก้อง ถ้าไม่สั่นจะไม่ก้อง แล้วลมจะถูกปล่อยผ่านไปทางช่องปาก แล้วไปกระทบกับส่วนต่างๆ ของปาก เช่น ลิ้นไก่ ลิ้น ริมฝีปาก ฟัน ปุ่มเหงือก เพดานแข็ง เพดานอ่อนทำให้เสียงถูกกัก กั้นลมด้วยอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งในช่องปาก แล้วปล่อยบางส่วนออกไปทางข้างลิ้นทำให้เกิดเป็นเสียงต่างๆ

ลักษณะการออกเสียง

๑. เสียงสระ เป็นเสียงที่เปล่งออกมาจากปอด หลอดลม กล่องเสียง ผ่านลำคอสู่ช่องปาก ช่องจมูก ลมที่เปล่งออกมา จะไม่ถูกสกัดกั้นจากอวัยวะใดๆ แต่จะมีการเปลี่ยนแปลงระดับของลิ้นและรูปริมฝีปาก โดยการยกลิ้นขึ้นในระดับต่างกันและริมฝีปากห่อมากน้อยต่างกัน ทำให้เกิดเสียงก้อง เส้นเสียงสั่นสะเทือน และสามารถออกเสียงได้ยาวนาน

๒. เสียงพยัญชนะ เป็นเสียงที่เปล่งออกมาจากปอด หลอดลม กล่องเสียง ผ่านลำคอสู่ช่องปาก โดยให้ลิ้น กล่อมเกลาเสียงให้กระทบกับเพดานปุ่มเหงือกฟันลมที่เกิดขึ้นจะถูกสกัดกั้นในลำคอ ช่องปาก เสียงที่เกิดขึ้นมีลักษณะเสียงแปร คือ มีลักษณะแตกต่างกันไป โดยเสียงที่แปรเกิดเป็นเสียงพยัญชนะ มีจำนวน ๒๑ หน่วยเสียง และมีอักษรแทนเสียงพยัญชนะ จำนวน ๔๔ รูป

๓. เสียงวรรณยุกต์ เป็นเสียงสูงต่ำ โดยจะได้ยินเสียงวรรณยุกต์ขณะที่ออกเสียงพยัญชนะ หรือสระเสียงวรรณยุกต์นี้บางเสียงถูกสกัดกั้น หรือไม่ถูกสกัดกั้น จึงเกิดเป็นเสียงสูงเสียงต่ำ บางเสียงอยู่ระหว่างเสียงสูงกับเสียงต่ำ บางทีก็เป็นเสียงต่ำ แล้วค่อยเลื่อนไปสู่เสียงสูง เสียงวรรณยุกต์มี ๕ เสียง เรียงจากเสียงต่ำไปหาเสียงสูงได้ ดังนี้ เสียงสามัญ เสียงเอก เสียงโท เสียงตรีและเสียงจัตวา

เสียงสระ

สระเดี่ยว อะ อา อิ อี อื อู เอะ เอ
แอะ แอ โอะ โอ เอาะ ออ เอะ เอ

สระประสม เอีย เอือ อัว

พยัญชนะ

พยัญชนะต้น เคี้ยว คบกล้ำ อักษรนำ

พยัญชนะท้าย กว กน กม เกย
เกอว กก กค กบ

เสียงวรรณยุกต์ สามัญ เอก โท ตรี จัตวา

เสียงในภาษาไทยและรูปตัวอักษรแทนเสียง

เสียงและรูปสระ

ตำแหน่งที่เกิดเสียงสระในภาษาไทย เสียงสระเกิดจากเสียงที่ถูกขับออกจากปอด และถูกบังคับให้ผ่านหลอดลม กระแทกเส้นเสียงในหลอดลม แล้วผ่านออกมาจากลำคอโดยตรง โดยไม่มีการปิดกั้นทางลม

ลักษณะการออกเสียง (สระแท้) มีดังนี้

อะ อา, วา, ลึนในท่าปกติ, อ้าปากปกติ

อิ, ลึนส่วนหน้ากระดกขึ้นสูง, แหย่คปากออกเล็กน้อย

อี, ลึนส่วนหลังยกขึ้นสูง, เพยอริมฝีปากขึ้นเล็กน้อย ไม่กลม

อุ, ลึนส่วนหลังยกสูงขึ้น, ปากห่อกลมเล็ก

เอะ เอ, ลึนส่วนหน้ากระดกขึ้นสูง แต่ต่ำกว่าขณะออกเสียง อิ, ริมฝีปาก แหย่คออกเหมือน

อิ ขากรรไกรล่างลดต่ำลงกว่าขณะออกเสียง อิ

แอะ แอ, ลึนส่วนหน้าลดต่ำลงกว่าขณะออกเสียง เอะ, ริมฝีปาก แหย่คออก ขากรรไกรล่างลดต่ำลงกว่าเมื่อออกเสียง เอะ

โอะ โอ, ลึนส่วนหลังกระดกขึ้นสูง แต่ต่ำกว่าขณะออกเสียง อุ, ริมฝีปากห่อกลม

เอาะ ออ, ลึนส่วนหลังลดต่ำลงกว่าขณะที่ออกเสียงโอะ, ริมฝีปากห่อกลม

เออะ เว, ลึนส่วนกลางกระดกขึ้นสูง แต่ไม่เท่ากับขณะที่ออกเสียง เอ้อ, ริมฝีปากอ้าปากปกติ

ลักษณะการออกเสียงสระ (สระประสม) มีดังนี้

เอีย, ลึนส่วนหน้ากระดกสูงขึ้นแล้วลดต่ำลงมา, ปากอ้ากว้าง ขากรรไกรล่างเคลื่อนต่ำลงมา

เอือ, ลึนส่วนกลางยกสูงขึ้นแล้วลดต่ำลงมา, ปากอ้าเพร่าะยับขากรรไกรล่างลง

อัว, ลึนส่วนหน้ายกสูงขึ้นแล้วลดต่ำลงมา, ริมฝีปากที่จับกลมจะอ้าออกเล็กน้อย

เสียงและรูปพยัญชนะ

ตำแหน่งที่เกิดของเสียงพยัญชนะ (ฐานกรณ์) มีดังนี้

๑. เกิดจากการกักลมแล้วปล่อยออกมาจากลำคอ เช่น เสียง /ก/ /ค/ /จ/
๒. เกิดจากการที่เอาลิ้นไปแตะที่เพดานปากแล้วปล่อยลมออกมา เช่น เสียง /จ/ /ฉ/ /ย/
๓. เกิดจากการเอาลิ้นไปแตะปุ่มเหงือกแล้วปล่อยลมออกมา เช่น เสียง /ฏ/ /ท/ /ฒ/ /ณ/
๔. เกิดจากการเอาลิ้นไปแตะที่ฟันแล้วปล่อยลมออกมา เช่น เสียง /ต/ /ถ/ /ด/ /น/
๕. เกิดจากการกักลมที่ริมฝีปากแล้วปล่อยเสียงออกมา เช่น เสียง /บ/ /ป/ /ผ/ /ฝ/ /ม/
๖. เกิดในที่ต่างๆ เช่น เสียง /ร/ /ล/ เกิดที่ลิ้น และเสียง /ว/ เกิดจากการห่อริมฝีปาก

ลักษณะและประเภทของเสียงพยัญชนะ

- ♥ **เสียงระเบิด** เป็นเสียงที่ถูกกัก หรือกั้นด้วยอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งภายในช่องปาก /ป/ /ต/ /จ/ /ก/ /จ/ /ฉ/ /ท/ /ช/ /ค/ /บ/ /ด/
- ♥ **เสียงนาสิก** เป็นเสียงที่ลมถูกกักไว้ที่ใดที่หนึ่งในช่องปากแล้วลัดลิ้นไถ่ลงทำให้ลมออกไปทางจมูก /ม/ /ง/ /น/
- ♥ **เสียงข้างลิ้น** เป็นเสียงที่ลมถูกกักไว้ภายในช่องปากแล้วปล่อยให้ลมบางส่วนออกไปทางข้างลิ้น /ล/
- ♥ **เสียงกระทบ** เป็นเสียงที่ปลายลิ้นมีการสัมผัสสะกด เมื่อสัมผัสหลายครั้งจะเกิดเป็นเสียงรัว ถ้าสะกดเพียงครั้งเดียวเรียกเสียงกระทบ /ร/
- ♥ **เสียงเสียดแทรก** เป็นเสียงลมต้องบีบตัวผ่านช่องแคบๆ ทำให้เกิดเสียงซู่ซ่า /ฟ/ /ข/ /ฮ/
- ♥ **เสียงทึงสระ** เป็นเสียงเลื่อนระหว่างเสียงสระ ๒ เสียง /ย/ เป็นเสียงที่เกิดเมื่ออวัยวะออกเสียงเลื่อนจากตำแหน่งสระ อิ หรือ อี ไปยังสระที่ตามมา /ว/ เป็นเสียงทึงสระที่เกิดเมื่ออวัยวะออกเสียงเลื่อนจากตำแหน่งสระ อุ หรือ อู ไปยังสระที่ตามมา

การใช้อักษรแทนเสียงพยัญชนะ

เสียงพยัญชนะ	รูปพยัญชนะ
๑. /ก/	ก
๒. /ค/	ข ข ค ฅ ฌ
๓. /ง/	ง
๔. /จ/	จ
๕. /ช/	ฉ ช ฌ
๖. /ซ/	ซ ศ ษ ส
๗. /ด/	ด ฏ ฑ
๘. /ต/	ต ฏ
๙. /น/	ท ฑ ฒ ณ ฐ
๑๐. /น/	น ฌ
๑๑. /บ/	บ
๑๒. /ป/	ป
๑๓. /ผ/	ผ ฝ ภ
๑๔. /ฝ/	ฝ ฝ
๑๕. /ม/	ม
๑๖. /ย/	ย ฌ
๑๗. /ร/	ร
๑๘. /ล/	ล ฬ
๑๙. /ว/	ว
๒๐. /อ/	อ
๒๑. /ฮ/	ห ฬ

Note สรุปหลักภาษาไทย ม.ต้น ทิวเข้มก่อนสอบ

การใช้พยัญชนะ

“พยัญชนะต้นเสียงคือพยัญชนะที่อยู่ต้นคำ”

พยัญชนะต้นเดี่ยว	พยัญชนะ ๑ ตัวอยู่ต้นคำซึ่งหน่วยเสียงพยัญชนะ ทั้ง ๒๑ หน่วยเสียงสามารถเป็นพยัญชนะต้นของ พยางค์ได้ทุกหน่วยเสียง	กิน เคน ยืน
พยัญชนะควบกล้ำ	พยัญชนะควบแท้ คือ ออกเสียงพยัญชนะ ๒ เสียง ติดต่อกันโดยไม่มีเสียงสระคั่นกลาง	/ปร/ปรับ /ปล/ปลา /ตร/ตรง /กล/กลอง /กร/กราบ /กว/กวาด /พล/เพลง /พร/พริก /คล/คลาน /คร/ครบ /คว/ความ
	พยัญชนะควบไม่แท้ คือ คำที่ประสมกับพยัญชนะ ตัวอื่นแล้วออกเสียงเพียงเสียงเดียว ตัวที่มาควบกล้ำ ด้วยไม่ออกเสียง หรือออกเสียงเป็นเสียง /ซ/	ออกเสียงเดียว ได้แก่ จริง เสรี สร้าง ออกเป็นเสียง /ซ/ ได้แก่ ทรัพย์ ไทร จะเข้เกราะ
อักษรนำ	พยัญชนะต้น ๒ เสียงออกเสียงร่วมกันและ ทำให้เสียงพยัญชนะตัวที่ ๒ เสียงสูงขึ้นกว่าเดิม	หมา หมอ หนา หลวง
	เสียงพยัญชนะทั้ง ๒ เสียงประสมกันแต่ไม่ กลมกลืนจึงมีเสียงอะ กลางคำทั้งเสียง	สนาม ตลก ขนุน

เสียงพยัญชนะท้ายเสียง คือ มาตราตัวสะกด มีทั้งหมด ๘ เสียง ดังนี้

มาตราตัวสะกด	เสียง	รูปพยัญชนะท้าย	ตัวอย่าง
แม่ก	/ก/	ก ข ค ฆ	บั๊ก สุข ยุค
แม่กด	/ค/	ค ฏ ต ฏ จ ช ฅ ฌ ฦ	โปรด กฎ ชาติ นือ
แม่บ	/บ/	บ ป ผ ฝ ภ	ลบ บาป เทพ กราฟ
แม่ง	/ง/	ง	ลิง แสง
แม่กน	/น/	น	พร กาฬ
แม่กม	/ม/	ม	ความ เข้ม
แม่เกย	/ย/	ย	ชาย ควาย
แม่เกอว	/ว/	ว	แหว่ หิว

เสียงพยัญชนะท้ายนี้ ถ้าตัวใดมีเครื่องหมายทัณฑฆาต (๙) กำกับอยู่ พยัญชนะตัวนั้นจะไม่ออกเสียง จะออกเสียงเฉพาะเสียงพยัญชนะท้ายที่เหลือ เช่น ฦิมฦิ (ฦิม)

เสียงและรูปวรรณยุกต์

วรรณยุกต์มี ๔ รูป ๕ เสียง ดังนี้

เสียงวรรณยุกต์	รูปวรรณยุกต์	ระดับเสียง	ตัวอย่าง	หมายเหตุ
สามัญ	-	ปานกลาง, คงที่	ทอว, ย่า	ไม่มีรูปวรรณยุกต์แทนเสียง
เอก	.	ต่ำสุด, มีเสียงคงที่สม่ำเสมอ	แก่ง สุข	บางคำไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ
โท	ˊ	ตอนต้นเป็นเสียงสูง ปลายเสียงเปลี่ยนระดับเป็นเสียงต่ำ	ใกล้ ข้ำ มาก	บางคำมีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ แต่มีเสียงวรรณยุกต์โท
ตรี	ˋ	สูง	โต๊ะ รัก คิด นื่อง	บางคำมีรูปวรรณยุกต์โทกำกับ แต่มีเสียงวรรณยุกต์ตรี
จัตวา	ˊˊ	ตอนต้นเสียงต่ำ ตอนปลายเสียงเป็นเสียงสูงขึ้น	แฉ่ว เขียว	บางคำไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ

Note สรุปหลักภาษาไทย ม.ต้น ทิวเข้มก่อนสอบ

ไทรยางศ์

ไทรยางศ์ คือ การจัดพยัญชนะทั้ง ๔๔ รูป แบ่งเป็น ๓ หมู่
เพื่อให้สะดวกในการผันอักษร ดังนี้

ไทรยางศ์

อักษรกลาง

ก จ ฎ ฏ
ค ต บ ป อ

อักษรสูง

ข ช ฉ ฐ ถ ผ ฝ
ศ ษ ส ห

อักษรต่ำ

ด ต ข ฃ ช
ฌ ญ ฑ ฒ ณ
กร น ฝ ฟ ภ ม ย
ร ล ว ฬ ฮ

คำเป็น

คำที่ประสมกับสระเสียงยาวในแม่ ก กา เช่น ฟ้า ป่า เรือ
รวมถึงคำที่สะกดในแม่ กว กม เกย เกอว นอกจากนั้น
ยังประสมด้วยเสียง อ่า ไอ่ ไอ่ เอา ค้วย

คำตาย

คำที่ประสมด้วยสระเสียงสั้นในแม่ ก กา เช่น มะระ
กะทะ และคำที่สะกดในแม่ กก กค กบ

ลักษณะพยัญกรณ์

สามัญ

เอก

โท

ตรี

จัตวา

อักษรสูง	คำเป็น		ข้า	ข้า		ชา
	คำตาย		ขาด	ข้าด		
อักษรกลาง	คำเป็น	กา	ก่า	ก้า	ก๊า	ก๋า
	คำตาย		จาบ	จ๊าบ	จ๊าบ	จ๋าบ
อักษรต่ำ	คำเป็น	วาว		ว่าว	ว้าว	
	คำตาย สระเสียงสั้น			ค๊ะ	คะ	
	คำตาย สระเสียงยาว			เข็ด	เขັด	

อักษรกลางผันได้ครบ ๕ เสียง อักษรสูงและอักษรต่ำไม่สามารถผันได้ครบ ๕ เสียง
ทั้งยังมีรูปและเสียงไม่ตรงกัน แต่มีวิธีผันอักษรสูง อักษรต่ำให้ครบ ๕ เสียงได้ ดังนี้

คำมูล

เป็นคำดั้งเดิมที่มีใช้ในภาษาไทย มีความหมายสมบูรณ์ในตัวเอง
อาจเป็นคำไทยแท้ หรือคำยืมจากภาษาต่างประเทศได้
แบ่งได้ ๒ ชนิด คือ

- ๑. คำมูลพยางค์เดียว
- ๒. คำมูลหลายพยางค์

สรุปสั้นกระชับ เข้าใจง่าย

คำพ้อง

๑. คำพ้องเสียง คำที่อ่านออกเสียงเหมือนกันแต่สะกดต่างกัน มีความหมายต่างกัน เช่น

เงาะบ่มเงาะดิบ
จันทร์ หน่อข้าว และจันทร์
ชันดานี หน่อข้าว ชันไม้ตะเคียน

ตัวอย่างเนื้อหาในเล่ม

คำในภาษาไทย

จำแนกได้ ๗ ชนิด คือ
คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา
คำวิเศษณ์ คำบุพบท
คำสันธานและคำอุทาน

เพิ่มความเข้าใจก่อนสอบทุกสนาม

หนังสือแนะนำ

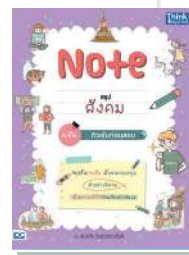
Note สรุปหลักคณิตศาสตร์
ม.ต้น ทิวเขมก่อนสอบ

Note สรุปหลักภาษาอังกฤษ
ม.ต้น ทิวเขมก่อนสอบ

Note สรุปหลักวิทยาศาสตร์
ม.ต้น ทิวเขมก่อนสอบ

Note สรุปสังคม
ม.ต้น ทิวเขมก่อนสอบ

ซื้อสะดวก ส่งถึงบ้านที่ Shopee และ Lazada หรือผ่านทาง
ร้านหนังสือออนไลน์ www.thinkbeyondbook.com

thinkbeyond books

ISBN(eBook) : 885-909-931-252-3

8 859099 312523

ราคา 250 บาท